

ಹೇನೂ ಮಕ್ಕಳ ಪುಸ್ತಕಮಾಲೆ-೧

ಪದ್ಮ ಚೆನ್ನ

(ಹೊಟ್ಟೆ ಅಪರೀಕ್ಷಾ)

ಲೇಖಕ :

ಎಸ್. ಗುಂಡೂರಾವ್

ಪ್ರಕಾಶಕರು :

ಹೇನೂ ಪ್ರಕಾಶನ

ಏಳನೇ ಮೈಯ್ಯ ರಸ್ತೆ,
ಶ್ರೀರಾಂಪುರ, ಬೆಂಗಳೂರು-೨೧.

೧೯೭೭

ಎಲ್ಲಾ ಹಕ್ಕುಗಳು : ಲೇಖಕರದು

ಮುಖಚಿತ್ರ :

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವೈ. ಹುಬ್ಬೀಕರ್

ಪಡಿಯಚ್ಚು :

ಬೆಂಗಳೂರು ಆರ್ಟ್ಸ್ ಸ್ಟುಡಿಯೋ

ಬೆಲೆ : ೧-೨೦

ಮುದ್ರಣ :

ಸಾಧನಾ ಪ್ರೆಸ್

15, 21ನೇ ಕ್ರಾಸ್, ಕಿಲಾರೋಡು,
ಬೆಂಗಳೂರು-53.

ಲೇಖಕರ ನುಡಿ

ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅರಳಿಸುವಂತಹ ಹಾಸ್ಯದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ದಿವಸಗಳಿಂದಲೂ ಇತ್ತು. ಈಗ ಅದರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ “ ಪೆದ್ದ ಚೆನ್ನ ” (ಹೊಟ್ಟೆ ಆಪರೇಷನ್) ಎಂಬ ಈ ಕಿರು ಹೊತ್ತಿಗೆ, ಹೇಮಾ ಪ್ರಕಾಶನದ ಮೂಲಕ ಹೊರ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಮಕ್ಕಳ ಪುಸ್ತಕ ಮಾರೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಅನೇಕ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಹಾಸ್ಯದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ತರಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗಿ ನಿಂತು ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಹೇಮಾ ಪ್ರಕಾಶನದ ಪ್ರಕಾಶಕರಿಗೆ ನಾನು ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ಪುಸ್ತಕ ಸುಂದರವಾಗಿ ಹೊರ ಬರಲು ಅನೇಕ ಮಿತ್ರರು ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದಾರೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಮುಖಪುಟಕ್ಕೆ ಸುಂದರವಾದ ಚಿತ್ರ ವಿನ್ಯಾಸವನ್ನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ಜಿ. ವೈ. ಹುಬ್ಬೀಕರ್, ಅಂದವಾದ ಪಡಿಯಚ್ಚನ್ನು ಬಹುಬೇಗ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ, ಬೆಂಗಳೂರು ಆರ್ಟ್ಸ್ ಸ್ಟುಡಿಯೊ ಮಾಲೀಕರಾಗೂ, ಬಹುಬೇಗ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಸಾಧನ ಪ್ರೆಸ್ ಮಾಲೀಕರಾಗೂ, ಆತ್ಮೀಯ ಗೆಲೆಯ ಶ್ರೀ ಡಿ.ಜ್. ಎ. ಅನಂತಸುಬ್ರಮಣ್ಯಂ ಇವರಿಗೂ ನನ್ನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

ಬೆಂಗಳೂರು

ಎಸ್. ಗುಂಡೂರಾವ್

ಎಸ್. ಗುಂಡೂರಾಯರ

ಬರಲಿರುವ ಮಕ್ಕಳ ಪುಸ್ತಕಗಳು

ಪೆದ್ದ ಚೆನ್ನನ ಹಾಸ್ಯದ ಕಥೆಗಳು

ಮಾಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ :

1. ಪೆದ್ದ ಚೆನ್ನನ .... ರೈಲು ಸವಾರಿ (ಮುದ್ರಣವಾಗಿದೆ)
2. ,, ... ಬೆಂಗಳೂರು ಕರಗ
3. ,, ... ಪೊಲೀಸ್ ಕೆಲಸ
4. ,, ... ಜೇಮ್ಸ್ ಬಾಂಡ್ ಸಾಹಸ
5. ,, ... ನಾಟಕದ ಕಂಪೆನಿ

ಬೊಗಳೆ ಚೆನ್ನನ ಬುರುಡೆಗಳು

ಮಾಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ :

1. ಬೊಗಳೆ ಚೆನ್ನ ----- ಹುಲಿಗೆ ಹಲ್ಲುಜ್ಜಿದ್ದು
2. ,, ----- ಸರ್ಕಸ್ ಕಂಪನಿ
3. ,, ----- ಆಪರೇಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದು
4. ,, ----- ಈಡು ಕಲಿಸಿದ್ದು

ಪದ್ಮ ಚೆನ್ನ

ಚೆನ್ನನ ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಒಂದು ದಿನ
ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಹೊಟ್ಟೆನೋವು ಬಂತು. ತಡೆಯು
ಲಾರದೆ ನಿಲಿನಿಲಿ ಒದ್ದಾಡ ಹತ್ತಿದ. ಚೆನ್ನನ ತಾಯಿ
ಗಂತೂ ಬಹಳ ಗಾಬರಿಯಾಯಿತು. ತನಗೆ ತೋಚಿದ
ಔಷಧಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಂಡನಿಗೆ ಮಾಡಿದಳು. ಉಪ
ಯೋಗವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹೊಕ್ಕಳಿಗೆ ಹರಳೆಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚಿ
ತಿಕ್ಕಿದಳು. ನೀಳೆಯದೆಲೆ ಕಾಯಿಸಿ ಹೊಟ್ಟೆಯ
ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದಳು. ನಿಂಬೇಹಣ್ಣಿನ ರಸದಲ್ಲಿ ಸೋಡಾ
ಪುಡಿ ಹಾಕಿ ಕುಡಿಸಿದಳು. ಯಾವುದಕ್ಕೂ ನೋವು
ಜಗ್ಗಲಿಲ್ಲ. ಆತ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತ
ಹೊರಳಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ. ಇನ್ನು ನಿರ್ವಾಹವಿಲ್ಲದೆ
ಚೆನ್ನನಿಗೆ ಕೆಲಸ ಹೇಳಬೇಕಾಯಿತು. ಅವನಿಗೆ
ಏನಾದರೂ ಕೆಲಸ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಅಪ್ಪ, ಅಮ್ಮ
ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಬಹಳ ಹೆದರಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂತಹ
ಪೆದ್ದಂಭಟ್ಟ ಚೆನ್ನ.

“ಲೊ ಚೆನ್ನ,...ಬಾರೊ ಇಲ್ಲಿ”

—ತಂದೆ ನರಳುತ್ತಲೇ ನೋವಿನ ಧ್ವನಿಯಿಂದ
ಮಗನನ್ನು ಕರೆದ.

“ ಏನಪ್ಪ ಕರೆದೆ?”—ಎಂದು ಚೆನ್ನ ತಂದೆಯ
ಬಳಿ ಬಂದ.

“ ವಿಸರೀತ ಹೊಟ್ಟೆನೋವು. ತಡೀಲಾರೆ. ಬೇಗ
ಹೋಗಿ ಎದುರು ಅಂಗಡೀಲಿ ಒಂದು ಬಾಟಲು
ಸೋಡಾ ತೊಗೊಂಡು ಬಾ ಮರಿ.”

“ ಸರಿ, ಇಗೋ ತಂದು ಬಿಟ್ಟೆ ”—ಎಂದು
ಒಂದೇ ಹಾರಿಕೆಗೆ ಮನೆಯಿಂದ ಓಡಿದ ಚೆನ್ನನನ್ನು
ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ತಡೆದು,

“ ನಿಲ್ಲೊ ಮೂರ್ಖ, ಎಲ್ಲಿಗೊ ಹೊರಟಿ ?” —
ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

“ ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಸೋಡ ತರೋದಿಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿ
ದೀನಮ್ಮ...ಶೆಟ್ಟರ ಅಂಗಡಿಗೆ ”—ಎಂದ ಚೆನ್ನ.

“ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲ ಬರೇ ಕೈಲಿ ಹೋದ್ರೆ ಸೋಡಾ
ಕೊಡ್ತಾನೆನೊ ಶೆಟ್ಟಿ.”

“ ಹಾಗಾದರೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಡಮ್ಮ.”

—ಚೆನ್ನ ತಾಯಿ ಮುಂದೆ ಕೈ ಚಾಚಿದ.

ತಾಯಿ ಉಡಿಯಿಂದ ಚಿಲ್ಲರೆ ಕಾಸು ತೆಗೆದು
ಚೆನ್ನನ ಕೈಗೆ ಹಾಕಿ,

“ ಥೂ ಮೂರ್ಖ....ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗಿಷ್ಟು ಬೆಂಕಿ
ಹಾಕ. ಬೇಗ ಶೆಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳಿ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆ ಸೋಡಾ
ತೊಗೊಂಡು ಬಾ ”—ಎಂದಳು.

ಚೆನ್ನ ಆಗಲಿ ಎಂದು ತಲೆಯಲ್ಲಾ ಡಿಸಿ ಒಂದೇ
ನೆಗೆತಕ್ಕೆ ರಸ್ತೆಗೆ ಜಿಗಿದು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ
ಶೆಟ್ಟರ ಅಂಗಡಿಗೆ ಬಂದ.

ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು. ಶೆಟ್ಟರ ಅಂಗಡಿ ಬಹಳ
ಗದ್ದಲದಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು. ಅನೇಕ ಗಿರಾಕಿಗಳು
ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದರು. ಕೆಲಸದ ಹುಡುಗ
ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ. ಶೆಟ್ಟರು ಗಲ್ಲದ
ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಹಣ ಎಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ವೇಗವಾಗಿ ಓಡಿ ಬಂದ ಚೆನ್ನ ಒಂದೇ ಉಸಿರಿಗೆ
“ ಶೆಟ್ಟರೇ ” ಎಂದರಿಚಿದ. ಸುತ್ತಲೂ ನಿಂತಿದ್ದ
ಗಿರಾಕಿಗಳು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಪಾರ ಮರೆತು
ಅವನ ಕಡೆ ನೋಡಿದರು. ಹಣ ಎಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ

ಶೆಟ್ಟರು ಕುಳಿತಲ್ಲಿಂದಲೇ ಚೆನ್ನನನ್ನು ದುರುಗುಟ್ಟಿ ನೋಡಿ,

“ ಏನೋ ಯಾಕೋ ಹಾಕೆ ಅರಚುತ್ತೀಯ. ಏನು ಬೇಕೋ?” ಎಂದು ಗದರಿಸಿದರು.

“ ಥೂ....ಮೂರ್ಖ, ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗಿಷ್ಟು ಬೆಂಕಿ ಹಾಕ ಬೇಗ ಒಳ್ಳೇ ಸೋಡಾ ಕೊಡು ” ಎಂದ ಚೆನ್ನ. ತಾಯಿ ತನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ಶೆಟ್ಟರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ.

ಮೊದಲೇ ಲೆಕ್ಕದ ಹಣ ತಾಳೆಯಾಗದೆ ಇಸ್ವತ್ತು ಸಲ ಚಿಲ್ಲರೆ ಎಣಿಸಿ ಬೇಸತ್ತು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಶೆಟ್ಟರಿಗೆ ಚೆನ್ನನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸಿಟ್ಟು ನೆತ್ತಿಗೇರಿತು. ಗಲ್ಲದಿಂದ ಎದ್ದು ಬಂದವನೆ ಚೆನ್ನನ ಕೊರಳು ಪಟ್ಟಿ ಹಿಡಿದು,

“ ಯಾರಿಗೂ ನೀನು ಮೂರ್ಖ ಅಂದಿದ್ದು. ಅಯೋಗ್ಯ, ಇಷ್ಟು ಸೊಕ್ಕು ಬಂತೆ ನಿನಗೆ.” ಎಂದು ಜಗಳಕ್ಕೆ ನಿಂತರು.

“ ಅಯ್ಯೋ....ತಪ್ಪಾಯ್ತು ಶೆಟ್ಟರೆ, ನಮ್ಮಮ್ಮ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ನಿನಗೆ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟೆ. ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡೆ ” ಎಂದು ಅಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ.

ಈತ ಮಹಾ ಪೆದ್ದನೆಂಬ ಅರಿವು ಶೆಟ್ಟರಿಗೂ ಬಂತು. ತಮ್ಮ ಸಿಟ್ಟನ್ನು ನುಂಗಿಕೊಂಡು ಕೇಳಿದರು,

“ಯಾಕೋ ಬಂದಿ, ಏನು ಬೇಕಿತೋ
ನಿನಗೆ?”

“ಶೆಟ್ಟರೆ, ನಮ್ಮಪ್ಪ ಗೆ ಹೊಟ್ಟಿನೋವು,
ಒಂದು ಒಳ್ಳೇ ಸೋಡ ಊಗೊಂಡು ಬಾ ಅಂತ
ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೇ ಒ ದೆ ನಿಮ್ಮ ಅಂಗಡಿಗೆ.
ಒಂದು ಸೋಡಾ ಕೊಡಿ, ತೊಗೊಳ್ಳಿ ದುಡ್ಡು.”
ಎಂದವನೆ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಚಿಲ್ಲರೆ ಕಾಸನ್ನು ಶೆಟ್ಟರ ಕೈ
ಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಕಣ್ಣೊರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನಿಂತ.

ಶೆಟ್ಟಿ ಒಂದು ಸೋಡಾ ಬಾಟಲನ್ನು ಚೆನ್ನನ
ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸಿದ. ಚೆನ್ನನ ತಂದೆ ಶೆಟ್ಟಿಗೆ ಬಹಳ
ಪರಿಚಯಸ್ಥನಾದ್ದರಿಂದ ಅವನ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆ
ಯಿತ್ತು. ಚೆನ್ನ ಸೋಡಾ ಬಾಟಲಿನೊಂದಿಗೆ ಮನೆಗೆ
ಬಂದ. ತಂದೆಯ ಕೈಲಿ ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟ.

ತಂದೆ ಆ ಬಾಟಲನ್ನು ಚೆನ್ನನ ಕೈಗೇ ಕೊಟ್ಟು
“ಬೇಗ ಈ ಬಾಟಲನ್ನು ಒಡೆದು ಸೋಡಾ
ತೊಗೊಂಡು ಬಾ” ಎಂದ.

“ಆಗ್ಲಪ್ಪ” ಎಂದವನೆ ಚೆನ್ನ ಬಾಟಲು ಸಮೇತ
ಹೊರಗೋಡಿ ಬಂದು ಮೆಟ್ಟಲು ಕಲ್ಲಿಗೆ ಅದನ್ನು
ಕುಕ್ಕಿ ಒಡೆದು ಕೈಯಲ್ಲುಳಿದ ಒಡಕು ಬಾಟಲನ್ನು
ತಂದು ತಂದೆಯ ಕೈಗೆ ಕೊಡಲು ಬಂದ.

“ ಏನೋ, ಇದು.” ತಂದೆ ನೋವಿನಲ್ಲಿಯೇ ಘರ್ಜಿಸಿದ.

“ ನೀನೇ ಈಗ ಹೇಳಿದೆಯಲ್ಲವ್ವ, ಬಾಟಲು ಒಡೆದು ತೊಗೊಂಡು ಬಾ ಅಂತ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಡೆದು ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ತೊಗೊ ” — ಎಂದು ತಂದೆಯ ಮೂತಿಯ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದ.

“ ಥೂ...ನಿನ್ನ ಮನೆ ಹಾಳಾಗೆ. ಎಂತಹ ಅವಿನೇಕೆ ಮಗ ನನಗೆ ಗಂಟು ಬಿದ್ದೋ. ತೊಲಗಾಚೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ಚೆಂಡಾಲ ” ತಂದೆ ಗದರಿಸಿ ಹಾಗೆಯೇ ನರಳುತ್ತಾ ಮಲಗಿದ.

ಚೆನ್ನ ಪೆಚ್ಚು ಮುಖ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಒಡಕು ಸೀಸೆಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ತಾಯಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತ. ಅಪ್ಪನೇಕೆ ಏನೂ ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ರೇಗಿದ ಎಂಬುದೇ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ ಅವನಿಗೆ. ಆದರೆ ತಾಯಿಗೆ ಆಗಲೇ ಎಲ್ಲವೂ ಅರ್ಥವಾಗಿತ್ತು. ಎರಡು ಕೈಯಲ್ಲೂ ಹಣೆಯನ್ನು ಚಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ,

“ ಥೂ...ತಪರ. ಎಂತಹ ಮೂರ್ಖ ಮಗನೋ ನೀನು ” ಎಂದು ಗೊಣಗಿಕೊಂಡಳು.

“ ನಾನೇನನ್ನು ಮಾಡ್ತೆ. ನೀನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಶೆಟ್ಟರ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿ ಅವರ ಕೈಲಿ ಬೈಯಿಸಿಕೊಂಡೆ.

ಅಸ್ತ ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡಿ ಅವನ ಕೈಲೂ ಬಯ್ಯಿಸಿ
ಕೊಂಡೆ. ಈಗ ನೀನೂ ಮತ್ತೆ ಬೈತಾ ಇದ್ದೀಯಾ.
ನಾನೇನು ಮಾಡ್ಲಿ.”

“ಮಹಾರಾಯ, ಏನೂ ಮಾಡಬೇಡ. ಮೊದಲು
ಕೈನಾಗಿರೋ ಒಡಕು ಸೀಸೆ ಬಿಸಾಕು. ತೊಲಗಿಲ್ಲಿಂದ ”
— ಎಂದು ಬೈದಳು.

ಇತ್ತ ತಂದೆ ನೋವು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಜೋರಾಗಿ
ನರಳ ಹತ್ತಿದ. ತಾಯಿ ದಿಕ್ಕು ತೋರದೆ ಚೆನ್ನನನ್ನು
ಕರೆದು, “ಲೋ ಚೆನ್ನ, ಬೇಗ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಹೋಗಿ
ಹೊಟ್ಟೆ ನೋವಿಗೆ ಔಷಧಿಯನ್ನಾದರೂ ತೆಗೆದು
ಕೊಂಡು ಬಾ. ತೊಗೊ ಈ ಸೀಸೆ” ಎಂದು ಔಷಧಿ
ತರಲು ಸೀಸೆಯನ್ನು ಮಗನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವನನ್ನು
ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಅಟ್ಟಿದಳು.

ಚೆನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸೀಸೆ ಹಿಡಿದು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿಯೇ
ಇದ್ದ ದನದ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಓಡಿ ಬಂದ. ಒಳ ನುಗ್ಗಿ
ದನನೇ ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಡಾಕ್ಟರಿಗೆ ಕೈ ಮುಗಿದು,

“ಡಾಕ್ಟರ್, ಬಹಳ ಹೊಟ್ಟೆನೋವು. ಬೇಗ
ಔಷಧಿ ಕೊಡ್ತೀ” ಎಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸೀಸೆಯನ್ನು
ಅವರ ಮುಂದಿಟ್ಟ.

“ಯಾರಿಗೂ ಹೊಟ್ಟೆನೋವು ?” ಡಾಕ್ಟರ್ ಕೇಳಿದರು. “ನಮ್ಮಪ್ಪನಿಗೆ ಡಾಕ್ಟರ್” —ಎಂದ ಚೆನ್ನ.

“ಫೂ....ದಡ್ಡ, ದನದ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಬಂದು ನಿಮ್ಮ ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಔಷಧಿ ಕೇಳಿಯೇನೋ, ಹೋಗಿ ಲ್ಲಿಂದ” ಗದರಿಸಿದರು.

“ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಗೋಗಲಿ ಡಾಕ್ಟರ್, ನೀವೇ ಹೇಳಿ” ಎಂದು ಗೋಗರೆದ.

“ಇದೇ ರಸ್ತೇಲಿ ಉದ್ದಕ್ಕೆ ಹೋಗಯ್ಯ, ಅರ್ಧ ಮೈಲಿ ಹೋಗು. ಅಲ್ಲೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಇದೆ. ಅದು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಔಷಧಿ ಕೊಡೋ ಆಸ್ಪತ್ರೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗು. ಆ ಡಾಕ್ಟರನ್ನು ಕೇಳು. ಔಷಧಿ ಕೊಡ್ತಾರೆ” ಎಂದು ಚೆನ್ನನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಸಾಗ ಹಾಕಿದರು.

“ಅಂತೂ ಸಾಹಸಪಟ್ಟು ಚೆನ್ನ ದೊಡ್ಡಾಸ್ಪತ್ರೆ ಯನ್ನು ತಲುಪಿದ, ಹೊರಗೆ ರೋಗಿಗಳು ಕಾದು ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಹನುಮಂತನ ಬಾಲದಂತೆ ದೊಡ್ಡ ಕ್ಯಾ ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ಮೂರ್ಖ ಕ್ಯಾನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವುದು ಬಿಟ್ಟು ನೇರನಾಗಿ ಡಾಕ್ಟರ್

ರೂಮಿನೋಳಗೆ ನುಗ್ಗೇಜಿಟ್ಟು. ಡಾಕ್ಟರ್ ಟೇಬಲ್
ಮೇಲೆ ಸೀಸೆ ಇಟ್ಟು,

“ಅಯ್ಯೋ....ಡಾಕ್ಟರ್. ಬೇಗ ಔಷಧಿ ಕೊಡಿ,
ಹೊಟ್ಟೆನೋವು ಹೊಟ್ಟೆನೋವು....ತಾಳೋದು ಕಷ್ಟ
ವಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಕುಣಿಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ.

ಡಾಕ್ಟರ್ ಚೆನ್ನನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿದ. ಅವನ ನರ
ಳಾಟವನ್ನು ನೋಡಿ ಈತನಿಗೇ ಹೊಟ್ಟೆ ನೋವಿರ
ಬೇಕೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಒಳಗಿದ್ದ ಪರಿಕ್ಷಾ ಕೊಠಡಿಗೆ
ಚೆನ್ನನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ
ಕೂಡುವಂತೆ ಹೇಳಿದ. ಚೆನ್ನ, ಡಾಕ್ಟರ್ ಹೇಳಿದಂತೆ
ಮಾಡಿದ. ಡಾಕ್ಟರ್ ಚೆನ್ನನ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ
ಕೈಯಾಡಿಸಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸತೊಡಗಿದ.

‘ಚೆನ್ನ’ ಇಹಿಹಿಹಿ....ಇಹಿಹಿಹಿ....ಎನ್ನುತ್ತಾ,
“ಡಾಕ್ಟರ್, ಕಚ್ಚೆಂಗುಳ್ಳಿ ಕೊಟ್ಟೆಂಗಾಗ್ತಿದೆ” ಎಂದು
ಕುಣಿಯತೊಡಗಿದ.

“ಸುಮ್ಮಿರೊ ಕತ್ತಿ”....ಎಂದು ಡಾಕ್ಟರ್ ಬೈದು
ಚೆನ್ನನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ಯಾವಾಗ್ನಿಂದ ಶುರುವಾಗಿದೆಯೋ ಹೊಟ್ಟೆ
ನೋವು?”

“ ಬೆಳಗ್ಗಿಂದ ಡಾಕ್ಟರ್.”

“ ಕಕ್ಕಸ್ಸಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೇನೋ ?”

“ ಎಲ್ಲೋಗ್ಗಿರಿ, ಜಾಗ ತೋರಿಸಿ. ಹಾಗೇ
ಒಂದು ಬಕೇಟು ನೀರಿದ್ದು ಕೂಡಿ ”—ಎಂದು ಎದ್ದು
ನಿಂತ.

“ ಥೂ....ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಇಲ್ಲಿ ಹೋಗೋದಿಕ್ಕಲ್ಲೊ
ಹೇಳಿದ್ದು. ಮನೇಲಿ ಹೋಗಿದ್ದಾಂತ ಕೇಳಿದೆ.”

“ ಮನೇಲಿ ಹೋಗ್ಗಿಲ್ವಿ.”

“ ಯಾಕೆ ?” ಡಾಕ್ಟರ್ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ.

“ ಮನೆ ಒಳಗೆ ಹೋದರೆ ಅಮ್ಮ ಬೈತಾಳ್ವಿ.
ಅದಕ್ಕೆ ಬಯಲು ಕಡೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ.”

“ ಥೂ....ಏನಿ ಮುಂದೇದೆ. ಅದೇ ಕಣೂ ನಾನು
ಕೇಳಿದ್ದು. ಹೋಗಲಿ ಊಟ, ತಿಂಡಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ
ಮಾಡ್ತಿಯಾ’ ಡಾಕ್ಟರು ಹೊಟ್ಟೆ ಆಮುಕುತ್ತಾ ಕೇಳಿದ.

“ ಹೂನ್ರಿ....ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡ್ತೀನ್ರಿ. ಇಲ್ಲಿ
ಊಟ ಹಾಕ್ತೀರೇನ್ರಿ ” ಎಂದು ಮುಷಿಯಿಂದ
ಕುಪ್ಪಳಿಸಿ ಕುಳಿತ.

“ ಇಲ್ಲಿ ಹಾಕೋದಿಲ್ಲ. ಅಯ್ಯೋ ಗುಗ್ಗು. ಮನೇಲಿ ಮಾಡಿದ್ಯಾಂತ ಕೇಳ್ವಿ. ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಚಪ್ಪಾಳೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕೂತೇ ಬಿಟ್ಟೆ ಮೂರ್ಖ....ಮಲಗು ಸರಿಯಾಗಿ ” ಎಂದು ಡಾಕ್ಟರ್ ಗದರಿಸಿದ.

ಅಷ್ಟಂದದ್ದೇ ತಡ, ಚೆನ್ನ ಕಾಲು ಚಾಚಿಕೊಂಡು ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದನೇ,

“ ಡಾಕ್ಟರ್, ಚಳಿ ಆಗುತ್ತೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಂಬಳಿ ಹೊದಿಸಿಬಿಡಿ. ಆಮೇಲೆ ನಾನು ಇಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಏಳ ಬೇಕಿ ?” ಎಂದ.

“ ಇದು ಮಾನನ ಮನೇಂತ ತಿಳಿಕೊಂಡ್ಯೇನೊ ಗೊಷ್ಟು. ಕಂಬಳಿ ಹೊದಿಸಬೇಕಂತೆ, ಕಂಬಳಿ. ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡು ” ಎಂದು ಡಾಕ್ಟರ್ ಬೈದು ಚೆನ್ನನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ, “ ಹೊಟ್ಟೆನೋವು ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಬರುತ್ತೇನೊ ನಿನಗೆ ” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ ಏಯ್....ನನಗ್ಯಾಕಿ ಹೊಟ್ಟೆನೋವು ಬರುತ್ತೆ. ನನಗೇನು ಹೊಟ್ಟೆನೋವು ಇಲ್ಲ.”

“ ಅಯ್ಯೋ....ಮೂರ್ಖ....ಮತ್ತಾರಿಗೊ ಹೊಟ್ಟೆ ನೋವು ? ಇಷ್ಟೊತ್ತಿನತನಕ ಹೇಳಿಕೊಂಡ್ಲಲ್ಲ.”

“ ನಮ್ಮಪ್ಪನಿಗೇರಿ, ಬೆಳಗ್ಗಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆನೋವು, ಒಂದೇ ಸಮನೆ ನರಳುತ್ತಾ ಅವ್ರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಔಷಧೀಗೆ ಬಂದಿದೀನಿ. ”

ತಕ್ಷಣವೇ ಡಾಕ್ಟರ್ ಚೆನ್ನನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಪಟ್ಟಿಂದು ಒಂದು ಕೊಟ್ಟು, “ ಮೇಲಕ್ಕೆಳೊ ತೆಸರ, ನಿಮ್ಮಪ್ಪನಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೋವಾದರೆ ನೀನ್ಯಾಕೊ ಇಲ್ಲಿ ಕಾಲು ಚಾಚಿಕೊಂಡು ಮಲಗಿದಿ, ಅವಿವೇಕಿ.”

“ ಅಲ್ಲಿ, ನನಗೇನಿ ಗೊತ್ತು. ನೀವೇ ನನ್ನ ಹಿಡಿದು ಹೊಟ್ಟೆ ಅಮುಕಿ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡ್ಲಕ್ಕೆ ಶುರು ಮಾಡಿದ್ರಿ, ನಂದೇನಿ ತಪ್ಪು ?”

“ ಏಳೊ.....ಮೊ ದ್ಲಿ ಲ್ಲಿ ಂ ದ. ಹೋಗೊ, ನಿಮ್ಮಪ್ಪನ್ನ ಕರಕೊಂಡು ಬಾರೊ. ಸುಮ್ಮನೆ ನನ್ನ ಸಮಯವೆಲ್ಲಾ ಹಾಳು ಮಾಡ್ಲಿ. ಅಯೋಗ್ಯ ಸುಮ್ಮನೆ ನಡಿ ಇಲ್ಲಿಂದ. ಯಾರಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆನೋವೊ ಅವನ್ನೇ ಕರಕೊಂಡು ಬಾ.” ಎಂದು ಚೆನ್ನನನ್ನು ಹೊರಗಟ್ಟಿದ.

ಪೆಚ್ಚುವೋರೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಅವನನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಲೆ ತಾಯಿ ಕಾತುರದಿಂದ ಕೇಳಿದಳು,

“ ಔಷಧಿ ತಂದೆಯೇನೋ ?”

“ ಇಲ್ಲವ್ವಾ, ಅಪ್ಪನನ್ನೆ ಕರೆಕೊಂಡು ಬರಬೇಕಂತೆ. ಆ ಪೆದ್ದ ದಾಕ್ಟರ್ ನಂಗೆ ಬೈದು ಕಳಿಸಿದ. ಅಲ್ಲವ್ವಾ, ಅರ್ಧಗಂಟಿ ಹೊಟ್ಟೆ, ಎದೆ, ಕಣ್ಣು ಎಲ್ಲಾ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ, ಔಷಧಿ ಕೊಡ್ತೆ ಅಟ್ರೋದೆ. ಎಂತಹ ಸೊಕ್ಕು ನೋಡು ಆ ದಾಕ್ಟರದು.”

“ ಯಾರ ಹೊಟ್ಟೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ್ದೊ ದಾಕ್ಟರು ”—ತಾಯಿ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕೇಳಿದಳು.

“ ಇನ್ಯಾರದ್ದು ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ.”

“ ಅಯ್ಯೋ ಬೆಪ್ಪತಕಡಿ, ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಯಾಕೊ ತೋರಿಸ್ತಿ ಅವರಿಗೆ. ಯಾವ ಕೆಲಸ ತಾನೇ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಬರ್ತಿ, ಸುಮ್ಮನೆ ಕತ್ತೆ ಬೆಳೆದಂಗೆ ಬೆಳೆದಿದಿ ಅಪ್ಪೆ.”

“ ಅದ್ಯಾಕಮ್ಮ ಎಲ್ಲರೂ ನನ್ನನ್ನೇ ಬೈಯೋದು. ಹೊಟ್ಟೆ ಯಾರದ್ದಾದರೇನಮ್ಮ. ದೇವರು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೊಟ್ಟರೋದು ಒಂದೇತರಹದ ಹೊಟ್ಟೇತಾನೆ. ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ನೋಡಿ ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಔಷಧಿಕೊಡದೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಆತ ಎಂತಹ ದಡ್ಡ ದಾಕ್ಟರ್ ಇರಬೇಕು ಹೇಳು ” ಎಂದ ಚೆನ್ನ.

“ಸಾಕು ನಿಲ್ಪೊ ಮೂರ್ಖ ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ಒನಕೆ
ಚಿಗುರಿದ ಹಾಗೆ ಚಿಗರ್ದಾ ಇದೆ” ಎಂದು ಗೊಣ
ಗುತ್ತಾ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಹಾಸಿಗೆಯ ಬಳಿ ಬಂದಳು.

“ ಏನೇ ಔಷಧಿ ತಂದನೇನೆ ನಿನ್ನ ಮಗ.”
ನೆರಳುತ್ತಲೇ ಪ್ರೀಣ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ರೋಗಿ ಕೇಳಿದ, ಅವನಲ್ಲಿ
ತರ್ತಾನೆ, ಹಾಗೇ ಕೈ ಬೀಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ. ಅವನನ್ನು
ನಂಬಿದರೆ ಅಗೋಲ್ಲ. ಬನ್ನಿ, ನಾನೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು
ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಕರೆಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತೀನಿ.”

ಒಂದು ಕುದುರೆ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನನ ಅಪ್ಪನನ್ನು
ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಕರೆತಂದಾಯಿತು. ಕೆಲಸದ ಮೇಲಿದ್ದ
ಡಾಕ್ಟರ್ ರೋಗಿಯನ್ನು ಕೂಲಂಕುಶವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ
ದರು. ನೋವು ಬಹಳವಿದ್ದುದರಿಂದ ರೋಗಿಯನ್ನು
ಕೆಲವು ದಿನದ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ವಾರ್ಡಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳ
ಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ಅದರಂತೆ ವಾರ್ಡಿಗೆ
ಸೇರಿಸಿದ್ದೂ ಆಯಿತು. ತಾಯಿ-ಮಗ ಇಬ್ಬರೂ
ಮನೆಗೆ ವಾಪಸ್ಸು ಬಂದರು.

ರಾತ್ರಿ ರೋಗಿಯ ಸಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ
ಮನೆಯವರು ಇದ್ದರೆ ಉತ್ತಮ ಎಂದು ಡಾಕ್ಟರ್
ಹೇಳಿದ್ದರು. ಅದರಂತೆ ಸಂಜೆ ತಾಯಿ ಚೆನ್ನನಿಗೆ
ಹೇಳಿದಳು,

“ ಜೆನ್ನ ನೀನು ರಾತ್ರಿ ನಿಮ್ಮಪ್ಪನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರು.
ಅವರಿಗೇನಾದರೂ ಮುಢ್ಯೆ ಬೇಕಾದರೆ ಕೊಡಲು
ಬೇಕಾಗುತ್ತೆ.”

ಜೆನ್ನ ಕೋಲೆ ಬಸವನಂತೆ ತಲೆ ಹಾಕಿದ. ಸಂಜೆ
ತಾಯಿ ಬಿಸಿಬಿಸಿ ರವೆಯ ಗಂಜಿ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು
ಮಗನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು. ಜೊತೆಗೆ ರಾತ್ರಿ ಜೆನ್ನನಿಗೆ
ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಜಮಖಾನೆ, ಹೊದ್ದಿಗೆ
ಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಅವನಿಗೂ ಊಟ ಹಾಕಿ ತಕ್ಕ
ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದಳು.

ದೊಡ್ಡಾಪ್ಪತ್ರೆಯ ನಾಲ್ಕನೆಯ ನಂಬರ್
ವಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಮೂರನೇ ನಂಬರ್ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ
ಜೆನ್ನನ ಅಪ್ಪನನ್ನು ಮಲಗಿಸಿದ್ದರು. ಆ ವಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ
ಒಟ್ಟು ಐತ್ತು ಮಂಚಗಳಿದ್ದವು. ಅದರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನು
ನಂಬರ್ ಮಂಚವೊಂದು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದೆಲ್ಲ ಮಂಚ
ಗಳು ಭರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದವು.

ಜೆನ್ನನ ಸವಾರಿ ವಾರ್ಡಿನ ಒಳಗೆ ಬಂತು. ತನ್ನ
ತಂದೆ ಮಲಗಿದ್ದ ಮಂಚದ ಬಳಿ ಬಂದ. ತಾನು
ತಂದಿದ್ದ ರವೆ ಗಂಜಿಯನ್ನು ತಂದೆಗೆ ಕುಡಿಸಿದ.

“ ಅಪ್ಪಾ, ನಾನು ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲೇ ಇರೋ

ದಿಕ್ಕು ಅನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾಳೆ. ನಾನೆಲ್ಲಿ ಮಲಕೊಳ್ಳಿ ”
ಚೆನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ.

“ ಇಲ್ಲೇ ಕೆಳಗೆ ಜಮಖಾನೆ ಹಾಸಿಕೊಂಡು
ಮಲಕೊಳ್ಳಿ ” ಎಂದರು ತಂದೆ.

ಚೆನ್ನ ತಾನು ತಂದಿದ್ದ ಜಮಖಾನೆಯನ್ನು ಕೆಳಗೆ
ಹಾಸಿಕೊಂಡು ಅದರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ. ಸುತ್ತಲೂ
ತರತರದ ರೋಗಿಗಳು ಮಂಚಗಳ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿ
ದ್ದರು. ಕೆಲವರು ನೋವಿನಿಂದ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಹೊರ
ಳಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ನರಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಚೆನ್ನನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ! ಇವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಇಂತಹ
ಒಳ್ಳೇ ಮಂಚ, ಹಾಸಿಗೆ, ಹೊದಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಸಹ
ಏಕೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಅಳುತ್ತಾರೆ. ಆಸೆ ಬುರುಕರು ಎಂದು
ಕೊಂಡ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಅವನಿಗೊಂದು ಆಸೆ
ಯಾಯಿತು. ನಾನೂ ಏಕೆ ಒಂದು ಸ್ಪ್ರಿಂಗ್ ಮಂಚದ
ಮೇಲೆ ಬೆಚ್ಚಗೆ ಮಲಗಬಾರದು ? ಈ ಯೋಚನೆ
ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಹಾಗೆಯೇ ಸುತ್ತಲೂ ದೃಷ್ಟಿ ಹರಿಸಿದ.
ಅರೆ ! ಎಂತಹ ಅದೃಷ್ಟ. ಅವನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಂಚ
ಖಾಲಿಯಿತ್ತು. ಅಲ್ಲ, ನಾನೆಂಥಾ ದಡ್ಡ, ಪಕ್ಕದ
ಮಂಚ ಖಾಲಿಯಿರುವಾಗ ನಾನು ಕೆಳಗೆ ಮಲಗಲು

ಹನಣಿಸುತ್ತಿದ್ದೆನಲ್ಲಾ ? ಎಂದವನೇ ಅಪ್ಪನ ಮಂಚದ ಕಡೆ ನೋಡಿದ. ಅವರು ನಿದ್ರೆ ಹೋಗಿದ್ದರು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಸಂಗ ನಡೆಯಿತು. ವಾರ್ಡ್ ಬಾಯ್ ಯೊಬ್ಬ ಸಣ್ಣ ಕೈ ಗಾಡಿಯನ್ನು ದಬ್ಬಿಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ಬಂದ. ಅದರಲ್ಲಿ ಬ್ರೆಡ್ ಗಳನ್ನಿಡಲಾಗಿತ್ತು. ಆತ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ರೋಗಿಗಳ ಮಂಚದ ಬಳಿ ಬಂದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಸಣ್ಣ ಕಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ತುಂಡು ಬ್ರೆಡ್ ನ್ನಿಡುತ್ತ ಚೆನ್ನನ ತಂದೆ ಮಲಗಿದ್ದ ಮಂಚದ ಬಳಿಯೂ ಬಂದ. ರೋಗಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಚೆನ್ನ ಸಿಳಿಸಿಳಿ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬ್ರೆಡ್ ಕೊಡುವವನನ್ನೇ ಆಸೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ವಾರ್ಡ್ ಬಾಯ್ ಒಂದು ತುಂಡು ಬ್ರೆಡ್ ನ್ನು ತೆಗೆದು ಚೆನ್ನನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು “ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿರುವ ನಿಮ್ಮಷ್ಟೆ ನಿಗೆ ಕೊಡು ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟು ಹೋದ. ಬ್ರೆಡ್ ನ ಘನುಘನು ವಾಸನೆ ಚೆನ್ನನ ಹಸಿವೆಯನ್ನು ಕೆರಳಿಸಿತು. ಅತ್ತ ಇತ್ತ ನೋಡಿದ. ಯಾರೂ ಇವನ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸರಿ, ತಕ್ಷಣವೇ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬ್ರೆಡ್ ನ ತುಂಡನ್ನು ಗಬಕ್ಕೆಂದು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚಿದ. ಅದು ಬಹು ರುಚಿಯಾಗಿತ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಇಡೀ ಬ್ರೆಡ್ ನ್ನು ತಿಂದು ಮುಗಿಸಿದ. ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ

ಬ್ರಿಡ್ಡೇನೊ ಮುಗಿಯಿತು. ಆದರೆ ಆಸೆ ತಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೊಂದು ಯೋಚನೆ ಉಂಟಾಯಿತು ಅವನಿಗೆ. “ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬ್ರಿಡ್ಡನ್ನೇನೊ ತಿಂದು ಬಿಟ್ಟೆ, ಆದರೆ ಮಧ್ಯ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಂದೆ ಎದ್ದು ಬ್ರಿಡ್ಡು ಕೇಳಿದರೆ ಏನು ಮಾಡಲಿ? ಇರಲಿ, ಇದಕ್ಕೂ ಒಂದು ಉಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದವನೆ ಕಳ್ಳ ಬೆಕ್ಕಿನಂತೆ ಅಂಬೆ ಗಾಲನ್ನಿಡುತ್ತ ತಂದೆಯ ಮಂಚದ ಕೆಳಗಿನಿಂದ ನುಸುಳಿ ಹೋಗಿ ಆ ಪಕ್ಕದ ಮಂಚದ ಬಳಿ ಇದ್ದ ಕಬೋರ್ಡಿನ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಸದ್ದಿಲ್ಲದಂತೆ ತೆಗೆದು ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಬ್ರಿಡ್ಡನ್ನು ಕದ್ದು ಮತ್ತೆ ಪುನಃ ತನ್ನ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕುಳಿತ. ಕದ್ದ ಆ ಬ್ರಿಡ್ಡನ್ನು ಅಪ್ಪನ ಕಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿಟ್ಟ. ಅಂತೂ ಬ್ರಿಡ್ಡಿಗೆ ಬ್ರಿಡ್ಡು ತಂದಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೊ ಆಯಿತು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ತಿನ್ನವ ಆಸೆ ಮತ್ತೂ ಪ್ರಬಲವಾಯಿತು. ಎಷ್ಟು ಸಿಹಿಯಾಗಿವೆ ಈ ಬ್ರಿಡ್ಡುಗಳು. ಇಲ್ಲ, ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿಡಬಾರದು. ಈ ದಿನ ನನಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊಟ್ಟೆ ಒಡೆಯುವಂತೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬ್ರಿಡ್ಡನ್ನು ತಿಂದು ಬಿಡ ಬೇಕು.

ಹೀಗೆ ಯೋಚಿಸಿದವನೆ ಚೆನ್ನ ಕಳ್ಳ ಬೆಕ್ಕಿನಂತೆ ಶಬ್ದ ಮಾಡದೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಅಂಬೆಗಾಲಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಒಂದೊಂದೇ ಮಂಚದ ಕೆಳಗಿನಿಂದ ತೂರಿಕೊಂಡು

ಹೋಗಿ ಸಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಕಬೋರ್ಡುಗಳನ್ನು ಶಬ್ದವಾಗ
ದಂತೆ ತೆರೆದು ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಬ್ರೆಡ್ಡನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಾ ಬಂದ.
ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದ ರೋಗಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ನಿದ್ರೆ
ಬಂದಿತ್ತು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ವೇದನೆಯಿಂದಾಗಿ
ಬೇರೆ ಯಾವುದನ್ನೂ ಗಮನಿಸುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆ
ಯಲ್ಲೊಂದು ಬ್ರೆಡ್ಡು ಉಳಿಯಿತು. ಅದನ್ನು
ಕಬೋರ್ಡಿನಿಂದೇನೋ ಕದ್ದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಆದರೆ
ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿದ್ದರಿಂದ ಆ ಬ್ರೆಡ್ಡಿನ ತುಂಡನ್ನು ಕೈ
ಯಲ್ಲಿಡಿದು ಯೋಚಿಸಿದ “ಈ ಬ್ರೆಡ್ಡನ್ನೇನು
ಮಾಡಲಿ ? ಇರಲಿ, ನನಗೀಗ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿದೆ.
ಮಧ್ಯ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ತಿಂದರಾಯಿತು.”
ಎಂದನನೇ ಆ ಬ್ರೆಡ್ಡನ್ನು ತನ್ನ ನೆಟ್ ಬನೀನಿನೊಳಗೆ
ಹೊಟ್ಟೆಯ ಬಳಿ ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡ. ಆ ಬ್ರೆಡ್ಡನ್ನೂ
ತಂದೆಯ ಕಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲೇ ಇಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು.
ಆದರೆ ಅಪ್ಪನಲ್ಲಾದರೂ ಮಧ್ಯ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಎದ್ದು
ಕುಳಿತು ಕಬೋರ್ಡಿನ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ಎಲ್ಲಾ
ಬ್ರೆಡ್ಡನ್ನು ತಿಂದು ಬಿಟ್ಟರೆ! ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ಚೆನ್ನ ಈ
ಬ್ರೆಡ್ಡನ್ನು ತನ್ನ ಶರಟಿನ ಒಳಗೆ ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡ.
ಹೊಟ್ಟೆಯಂತೂ ತುಂಬಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ತೂಕಡಿಕೆ
ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಚೆನ್ನ ಮೆತ್ತಗೆ ತನ್ನ ಮಂಚದ
ಬಳಿ ಬಂದ. ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಲಿಂಗ್ ಮಂಚ, ಮೃದು

ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಜುಮ್ಮೆಂದು ಕಾಲು ಚಾಚಿ
ಕೊಂಡು ಮಲಗಿದ.

ರಾತ್ರಿ ಸುನಾರು ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆಯಿರ
ಬಹುದು. ಎಲ್ಲಾ ರೋಗಿಗಳಿಗೂ ಅದೇ ತಾನೆ
ಜೋಂಪು ಹತ್ತಿದೆ. ಸ್ಪ್ರಿಂಗ್ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದ
ಚೆನ್ನನಿಗೆ ಭೇದಿಗೆ ಅವರಸವಾಯಿತು. ಬಾತ್
ರೂಂಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಮೆಲ್ಲಗೆ ಎದ್ದವನೇ
ಬಾತ್ ರೂಂಗೆ ಹೋದ.

ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಟ್ರೀಚರ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿ
ಕೊಂಡು ಒಬ್ಬ ಬಾಲ ರೋಗಿಯನ್ನು ಆ ವಾರ್ಡಿಗೆ
ತಂದರು. ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಕಿಚ್ಚೊಟ್ಟೆಯ ಬಳಿ ಒಂದು
ಗೆಡ್ಡೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಡಾಕ್ಟರ್
ಮಾರನೆಯ ದಿನಸ ಆ ಗೆಡ್ಡೆಯನ್ನು ಆಪರೇಷನ್
ಮಾಡಿ ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ರೋಗಿಯನ್ನು
ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಆಡ್ಮಿಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವನನ್ನೀಗ
ವಾರ್ಡಿನೊಳಗೆ ಕರೆತಂದು ಖಾಲಿಯಿದ್ದ 4ನೇ ನಂಬರ್
ಬೆಡ್ಡಿನ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿದರು. ತಲೆಯ ಬಳಿ
ರೋಗಿಯ ಕೇಸ್ ಫೀಟನ್ನಿಟ್ಟು, ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ
ಮೈತುಂಬಾ ಮುಸುಕೆಳೆದರು. ರೋಗಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಗುಳಿಗೆ
ಯನ್ನು ನುಂಗಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಆತ ಮೈಮರೆತು ನಿದ್ರೆ

ಹೋಗಿದ್ದ. ಇತ್ತ ವಾರ್ಡ್‌ಬಾಯ್ ಮೊದಲಾದವರು ಸ್ವೈಚರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟು ಹೋದರು.

ಚೆನ್ನನ ಸವಾರಿ ಬಾತ್ ರೊಂನಿಂದ ಹೊರಗೆ ದಯನಾಡಿಸಿತು. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಂಠ ಮುಟ್ಟು ಬ್ರೆಡ್ಡನ್ನು ತಿಂದಿದ್ದನಾದ್ದರಿಂದ ಆತ ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ಬಾತ್ ರೊಂನಲ್ಲಿ ಕೂಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿತ್ತು. ಚೆನ್ನ ನೇರವಾಗಿ ತನ್ನ ಮಂಚದ ಬಳಿ ಬಂದು ನೋಡುತ್ತಾನೆ ! ಯಾರೊ ಒಬ್ಬ ಮುಸುಕೆಳೆದುಕೊಂಡು ಮಲಗಿದ್ದಾನೆ !! ಕಂಬಳಿ ಯನ್ನು ಓರೆಮಾಡಿ ನೋಡಿದ. ಸುಮಾರು ತನ್ನ ವಯಸ್ಸಿನ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬ ಮಲಗಿದ್ದಾನೆ. “ ಅಬ್ಬಾ! ಎಂತಹ ಪೊಗರು ಇವನಿಗೆ. ನನ್ನ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದಾನಲ್ಲ ” ಎಂದವನೆ, ಆತನನ್ನೊಮ್ಮೆ ಅಲು ಗಿಸಿ ನೋಡಿದ. ಎಚ್ಚರವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಿದ್ರೆ ಗುಳಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿತ್ತು. “ ಇರಲಿ, ಮಾಡ್ತೀನಿ ಇವನಿಗೆ ” ಎಂದವನೆ ಚೆನ್ನ ಆ ರೋಗಿಯನ್ನು ಬಲ ವಾಗಿ ಎತ್ತಿ ಕೆಳಗಿದ್ದ ತನ್ನ ಜಮಖಾನೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿಬಿಟ್ಟ. ತಾನು ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿ ಕತ್ತಿನತನಕ ಮುಸುಕೆಳೆದುಕೊಂಡ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಸಂಗ ನಡೆದಾಗ ಮಧ್ಯ ರಾತ್ರಿಯಾದುದ್ದರಿಂದ ರೋಗಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ನಿದ್ರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಪ್ರಕರಣ ಅವರ್ಯಾರ ಗಮನಕ್ಕೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ

ಹೊತ್ತು ಕಳೆಯುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಚೆನ್ನನಿಗೂ ಗಾಢ
ನಿದ್ರೆ ಬಂತು,

ಬೆಳಗ್ಗೆ ಯಾಯಿತು. ಡ್ಯೂಟಿ ನರ್ಸ್‌ಗಳು
ಜೆನ್ನನ ಬೆಡ್ ಬಳಿ ಬಂದಳು. ಗೋಡೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ
ಕೇಸ್‌ಷೀಟ್ ನೋಡಿದಳು. ಅದು ಆ ದಿನ ಆಸ
ರೆಷನ್ ಆಗಬೇಕಾಗಿದ್ದ ರೋಗಿಯಾದುದು. ಹೊಟ್ಟೆಯ
ಬಳಿ ಬೆಳೆದ ಗೆಡ್ಡೆಯ ಆಸರೆಷನ್ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ,
ಅವನು ಹೊದ್ದಿದ್ದ ಹೊದ್ದಿಕೆಯನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಸಿ
ಜೆನ್ನನ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ಈ ಮೂರ್ಖ
ತನ್ನ ನೆಟ್ ಬನೀನ್ ಒಳಗೆ ಬ್ರೆಡ್ಡಿನ ತುಂಡೊಂದನ್ನು
ಸಿಗಿಸಿ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದನಾದ್ದರಿಂದ ಅವನ
ಕಿಚ್ಚೊಟ್ಟು ದಪ್ಪವಾಗಿ ಊದಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಕೈಯಲ್ಲಿ
ಮೆತ್ತಗ ಮುಟ್ಟು ನೋಡಿದಳು. ಆ ಭಾಗ ವೃದ್ಧ
ವಾಗಿತ್ತು. “ಒಹೋ! ಗೆಡ್ಡೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೆದುವಾಗಿದೆ.
ಆದರೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ದಪ್ಪ ಊದಿದ! ಈ ದಿನ ಬೇಗ
ಆಸರೆಷನ್ ಆಗಲೇಬೇಕು” ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿ
ನಲ್ಲಿಯೇ ಅಂದುಕೊಂಡು ಕಂಬಳಿಯನ್ನು ಮೊದಲಿ
ನಂತೆಯೇ ಹೊದಿಸಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋದಳು. ಈ
ಭಾಸ ರಾತ್ರಿ ಕಂಠಮುಟ್ಟು ಬ್ರೆಡ್ಡು ತಿಂದು ಮಲಗಿದ್ದ
ನಾದ್ದರಿಂದ ಸೊಗಸಾದ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ.

ಕೆಲವು ಸಮಯ ಕಳೆದಿರಬಹುದು. ನರ್ಸ್
ವಾರ್ಡ್‌ಬಾಯ್‌ಗಳ ಮೂಲಕ ಸೈಚರೊಂದನ್ನು
ತೆಗೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಳು. ಆದರಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನನನ್ನು ಮೆತ್ತಗೆ
ಮಲಗಿಸಿದ್ದಾಯಿತು. ನಂತರ ಆ ಸೈಚರನ್ನು ತೆಗೆಸಿ
ಕೊಂಡು ಆಪರೇಷನ್ ರೂಮಿಗೆ ತಂದಳು. ಒಳಗಿದ್ದ
ಸರ್ಜಿಕಲ್ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಚೆನ್ನನನ್ನು ಮಲಗಿಸಿ
ದಳು. ವಾರ್ಡಿನಿಂದ ಅವನನ್ನು ತರುವಾಗ ಜೊತೆಗೆ
ಆ ಮಂಚದ ಮೇಲಿದ್ದ ಕೇಸ್‌ಷೀಟನ್ನು ತಂದು ಆಪ
ರೇಷನ್ ರೂಮಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಸರ್ಜನ್ನಿನ ಟೇಬಲ್ಲಿನ
ಮೇಲಿಟ್ಟು ಸರ್ಜನ್ ಅವರಿಗೆ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಲು
ಔಟ್-ಪೇಷಂಟ್ ರೂಮಿಗೆ ಹೋದಳು.

ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿಯೇ ದೊಡ್ಡ ಸರ್ಜನ್ ತನ್ನ
ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್‌ಗಳೊಂದಿಗೆ ಆಪರೇಷನ್
ರೂಮಿಗೆ ಬಂದರು. ತಮ್ಮ ಉಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಬದ
ಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಎದೆಗೆ ವೇಪ್ರಿನ್, ಕೈಗಳಿಗೆ ಗ್ಲಾಸ್
ಹಾಗೂ ಮೂಗು, ಬಾಯಿಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು
ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಸಿದ್ಧರಾದರು. ಅವರ ಜೊತೆಗಿದ್ದ
ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್‌ಗಳು ದೊಡ್ಡ ಡಾಕ್ಟರಿಗೆ ಸಹಾಯಕರಾಗಿ
ನಿಂತರು. ದೊಡ್ಡ ಸರ್ಜನ್ ರೋಗಿಯ ಬಳಿ ಬಂದ.
ನರ್ಸ್ ಅವನು ಹೊದಿದ್ದ ಕಂಬಳಿಯನ್ನು ತೆಗೆದಿದ್ದಳು.

ಆದರೆ ಈ ಭೂಪ ಇನ್ನೂ ಗಾಢವಾದ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿಯೇ
ಇದ್ದ.

“ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ಕೊಟ್ಟ ನಿದ್ರೆ ಗುಳಿಗೆ ಬಹಳ
ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ. ಅಲ್ಲವೇ ಸಾರ್?” ಎಂದು
ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಒಬ್ಬ ಕೇಳಿದ. ಡಾಕ್ಟರ್ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ
ಕೊಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಗಮನವೆಲ್ಲಾ
ಚೆನ್ನನ ಕಿಬ್ಬೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲಿತ್ತು. “ಇದು ಹೇಗೆ

ಸಾಧ್ಯ ? ಒಂದು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಕಿಬ್ಬೊಟ್ಟೆ ಹೀಗೆ ಊದಿ
ಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆಯೇ ?” ಎಂದವನೇ ಊದಿದ ಜಾಗವನ್ನು
ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿದ. ಬಹಳ ಮೆತ್ತಗಿತ್ತು.

ದೊಡ್ಡ ಡಾಕ್ಟರ್ ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರಿಗೆ ಹೇಳಿದ.
“ನೋಡಿ ಗೆಳೆಯರೇ, ಇದೊಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಿತ್ರ ಕೇಸ್.
ಕಿಬ್ಬೊಟ್ಟೆ ಒಂದೇ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಊದಿ
ಕೊಂಡಿದ್ದು ಬಹು ಅಸರೂಪ. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ
ಸಹಾ ರೋಗಿಯು ನಾಡಿ ಬಡಿತ ಸರಿಯಾಗಿದೆ,
ಮೈಯಲ್ಲಿ ಜ್ವರದ ಕಾವೂ ಇಲ್ಲ. ಇದೇ ವಿಚಿತ್ರ !
ಆಲ್‌ರೈಟ್, ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ ಮುಂದುವರಿಸೋಣ.
ನರ್ಸ್, ಇವನ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಆಪರೇಷನ್
ಆಗುವ ಭಾಗ ಲೋಷನ್ನಿನಿಂದ ತೊಳೆ” ಎಂದರು.
ಹಾಗೆಯೇ ರೋಗಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ತಪ್ಪಿಸಲು ಅನಸ್ತೀ-
ತಿಯ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವಂತೆ ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ
ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್‌ಗಳ ವೈಕಿ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟರು.

ನರ್ಸ್ ಚೆನ್ನನ ಶರಟನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆಳೆದು ನಿಕ್ಕ
ರೊಳಗೆ ಸಿಗಿಸಿದ್ದ ನೆಟ್ ಬನೀನನ್ನು ತೆಗೆಯಲು ಕೈ
ಹಾಕಿದಳೊ ಇಲ್ಲವೊ ತಕ್ಷಣವೇ ಚೆನ್ನ ಬಡಬಡಿಸಿ
ಕೊಂಡು ಎದ್ದವನೇ “ಯಾರದು ನನ್ನ ಬ್ರೆಡ್ ಕದಿಯು
ತ್ತಿರುವವರು ನಾನು ಕೊಡೋಲ್ಲ” ಎಂದರಚಿದ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬ್ರೆಡ್ಡಿನ ದೊಡ್ಡ ತುಂಡೊಂದು ಚಂಗನೆ
ಕೆಳಗೆ ಬಿತ್ತು. ಸಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳಿಗೆಲಾ
ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಇದೇನಿದು ! ಬ್ರೆಡ್ಡಿನ ತುಂಡು!!
ಇದು ಹೇಗೆ ಬಂತು !!!

“ ಏಯ್, ಯಾರೊ ನೀನು ? ಎಂದು
ಡಾಕ್ಟರ್ ಎದ್ದು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಚೆನ್ನನ ಕಿವಿಯನ್ನು
ಹಿಂಡಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.”

“ ನಾನು, ಚೆನ್ನ ಸಾರ್, ನಮ್ಮಪ್ಪನಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ
ನೋವೊಂತ ವಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು
ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೋದಕ್ಕೆ ನಾನು ಬಂದಿದ್ದೆ. ಸಕ್ಕದ
ಮಂಚ ಖಾಲಿ ಇತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿ
ಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಕ್ಷಮಿಸಾರ್.”

“ ಅದಿರೊ ಬೇಕೂಫ. ಆ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ
ರಾತ್ರಿ ಇನ್ನೊಂದು ರೋಗೀನ ತಂದು ಮಲಗುತ್ತಲ್ಲ
ಅವನಲ್ಲೊ ?”

“ ಅವನನ್ನ ಮಂಚದ ಕೆಳಗೆ ಮಲಗ್ಗಿದೀನಿ
ಸಾರ್. ನನ್ನ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಮಲಕ್ಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಲ್ಲಾಂತ
ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನನ್ನೆತ್ತಿ ಕೆಳಗೆ ಮಲಗ್ಗಿ
ನಾನು ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದೆ. ಹಂಗೇ ಬ್ರೆಡ್
ತಿನ್ನಬೇಕೊಂತ ಆಸೆಯಾಯ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಅದನ್ನ

ನನ್ನ ಅಂಗಿಯೊಳಗೆ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟೊಂಡಿದ್ದೆ. ತಪ್ಪಾಯ್ತು
ಸಾರ್ ಕ್ಷಮಿಸಿ. ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ಮಾಡೋಲ್ಲ”
ಎಂದು ಅಂಗಲಾಚಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ.

“ಯು ಈಡಿಯಟ್! ಈಗ ನಿಜವಾಗಿಯೂ
ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಕುಯ್ದು ಬಿದ್ದೀನಿ. ಮೂರ್ಖ,
ರೋಗೀನ ತೆಗೆದು ಕೆಳಗೆ ಮಲಗ್ಗಿ ನೀನು ಮೇಲೆ
ಮಲಕ್ಕೊಂಡು ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಆಟ ಆಡಿಸ್ತೀಯ” —
ಎಂದವನೆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿ
ಕೊಂಡ.

“ಅಯ್ಯೋ ಹಾಗೇ ಮಾಡ್ಬೇಡಿ ಸಾರ್.
ಇನ್ನೊಂದ್ವಲ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡೋಲ್ಲ.” ಎಂದವನೆ
ಡಾಕ್ಟರ್ ಕಾಲಿಗೆ ದೊಪ್ಪನೆ ಬಿದ್ದ.

ಕೊನೆಗೆ ಅವನನ್ನಳೆದುಕೊಂಡು ಅವರಪ್ಪನ
ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ನಡೆದ ವಿಚಾರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ
ಆ ಸ್ವತ್ತೆಯಿಂದ ಜೆನ್ನನನ್ನು ಆಜೆ ದಬ್ಬಿದರು. ಮಂಜದ
ಕೆಳಗೆ ನರಳುತ್ತಿದ್ದ ನಿಜವಾದ ರೋಗಿಯನ್ನು ಆಪ
ರೇಷನ್ ರೂಮಿಗೆ ಸಾಗಿಸಿದರು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗುಂಡೂರಾವ್ ವಿರಚಿತ ಕೃತಿಗಳು

ಕಾದಂಬರಿ :

1. ಕನ್ನೇಶ್ವರದ ರಾಮ
2. ತುಂಗೇಯ ತೀರದಲ್ಲಿ

ನಗೆ ಬರಹಗಳು :

3. ಅಯ್ಯೋ ಆ ದೆವ್ವದ ಮನೆ
4. ಹಾಸ್ಯ ಲಹರಿ
5. ಹಾಸ್ಯದ ಹೊನಲು

ನಗೆ ನಾಟಕಗಳು :

6. ಫೋಟೋ ಅವಾಂತರ
7. ನನ್ನವಳ ಕಾಗದ
8. ಭಾವ ಮೈದುನ
9. ಅಯ್ಯೋ ನಿನ್ನ ಶತ್ರು ಯಾರು ?
10. ಮೂರು ನಗೆ ನಾಟಕಗಳು

- (1) ಯಮಲೋಕ
- (2) ಯಾರು ವೆದ್ದರು ?
- (3) ಮೂವರು ಕೆವುಡರು

ವಿರೋಚಿತ ನಾಟಕಗಳು :

11. ರಾಣಾ ಅಮರಸಿಂಹ
  12. ಮೂರು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನಾಟಕಗಳು
- (1) ರಾಜಾ ಕೌಶಿಕ
  - (2) ವೀರ ಪೌರವ
  - (3) ನಾವು ಭಾರತೀಯರು

ಮಕ್ಕಳ ಪುಸ್ತಕ :

13. ಪೆದ್ದ ಚೆನ್ನನ ಹೊಟ್ಟೆ ಅಪರೇಷನ್ (ಹಾಸ್ಯದ ಕಥೆ)
14. ಪೆದ್ದ ಚೆನ್ನನ ರೈಲು ಸವಾರಿ